

THEATER

★★★★★

ROMEO EN JULIA

Romeo en Julia. Naar Romeo en Julia

regie Karina Kroft

THEATER

★★★

SCHOTLAND

Door Orkater/De nieuwkomers en Lore Dijkman, regie Suze Milius.

Nog t/m 22/6 op Oerol
oerol.nl

De raarste soorten theater zijn er op Oerol te zien. Genres lopen uiteen van een gedante opera (Spinvis) tot spelletjes-theater (Emke Idema) tot een vijf uur durend socratisch gesprek (Lotte van den Berg). Maar gewoon, een klassiek toneelstuk, daarvoor moet je nog een flink eindfietsen op Terschelling. Voor Tsjechovs en Shakespeares lijkt het eiland niet gemaakt.

Gelukkig is er ook een theatermaakter die zich al jaren afzet tegen die trend. Karina Kroft is een vaste gast op het festival en voor haar voorstellingen put zij graag uit het bestaande toneel-



Romeo en Julia. Naar Romeo en Julia. Foto Wikke van Houwelingen

repertoire. Dit jaar regisseerde zij Shakespeares *Romeo en Julia*. Of tenminste haar eigen versie, die ze voorzag van de eigenaardige titel: *Romeo en Julia*. Naar *Romeo en Julia*.

Dit is haar tweede Shakespeare op het eiland. In 2010 maakte ze al *Midzomernachtsdroom* in het bos bij Midsland. Dat was niet meer dan een recht-toe rechtaan regie van een liefdes-sprookje in een bos. Haar *Romeo en Julia* speelt op precies dezelfde plek. Wederom een stuk over liefde, maar geen sprookje. En dit keer wel gedenkwaardig, want: een slimme bewerking en ongelooflijk goed gespeeld.

Zes meisjes komen op in een Volks-wagenbusje. Ze zijn jong en springerig, het zijn net afgestudeerde actrices. Ze laden kostuums en een elektrische piano uit en leggen het publiek onomwonden uit dat ze *Romeo en Julia* gaan spelen. Met zes actrices. Terwijl ze dat doen, onderbreken ze elkaar telkens

met terzijdes over hun eigen liefdesleven. Leuk hieraan is het contrast tussen Shakespeares bruisende toneeltaal en de ietwat sterk aangezette straattaal waarin de actrices praten, als ze zichzelf zijn. Dan gaat het opeens over mislukte onenightstands en gênante Pinterestpagina's. Hoogtepuntje is een gele uitvoering van *Niet als jou* van De jeugd van tegenwoordig.

Beide vocabulaires beheersen de actrices tot in de puntjes. Met de schaarse middelen die ze van Kroft krijgen (alles past in het busje) spelen ze een toegankelijke, wonderlijke mooie en geestige toneelklassieker.

Stukken beter dan het zelfgeschreven materiaal waarmee Orkater op het festival staat. Ook deze groep is vaste Oerolbespeler en vaak publieksfavoriet. Dit jaar hebben ze actrice en theatermaakster Lore Dijkman uitgezonden, een zogenaemde 'nieuwkomer'. Ze schreef en speelt het absurdistische *Schotland*, over twee mannen en een vrouw in een opblaashuis en verstrikt in een fantasiewereld. Er is weinig van te volgen.

Farden van Becketts *Wachten op Godot* zijn te herkennen, aangelengd met wat seksuele intimidatie en enkele aardige liedjes van Freek Den Hartogh en Krisjan Schellingerhout. Maar spelers noch regisseur Suze Milius kunnen verhullen dat het een mislukte tekst is. Dan liever een klassieker.

Vincent Kouters